

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ سورهٔ الجاثية

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنُ ثَوهپَرِيه به زهپي و ميهره بان (ناويکي پيرۆزي خودايه) الرَّحِيمُ ثَوهپَرِي به خشنده (ناويکي پيرۆزي خودايه)

حَمِّ حَامِيمِ (۱) تَنْزِيلِ دابه زینراو اَلْكِتَابِ نوسراو و نامه (ی ئاسمانی) مِنْ لَه اَللَّهُ خُودَا اَلْعَزِيزُ خُودای تهواو بالادهست

اَلْحَكِيمِ تهواو کاربه جي (یه) (۲) اِنَّ به دُنْيَايِ فِي لَه ، له ناو اَلْسَمَوَاتِ ئاسمانه کان و اَلْأَرْضِ و زهوی (ههیه)

لَايَتِ نیشانه ی زۆر گهوره و مه زن لِّلْمُؤْمِنِينَ بۆ برواداران (۳) وَفِي و له خَلْقِكُمْ دروستکردنی ئیوه وَمَا و ئه وهی يَبْتَ بِلَاوده کاته وه مِنْ لَه

دَابَّةٌ زینده وهران ءَايَتٌ چهنده ها به لگه و نیشانه ی گهوره (ههیه) لِقَوْمٍ بۆقهومی يُوقِنُونَ یه قینیان هه بی (۴) وَاٰخْتَلَفَ و جیاوازی اَلَّیْلِ شهو

وَالنَّهَارِ و رۆژگار وَمَا و ئه وهی اُنْزَلَ دابه زانده اَللَّهُ خُودَا مِنْ لَه اَلْسَّمَاءِ ئاسمان مِنْ لَه رِزْقٍ رِزق و رۆزی فَاَحْيَا جا زیندووی کرده وه

بِه يَتِي اَلْأَرْضِ زهوی بَعْدَ له دواى مَوْتَهَا مردنیان وَتَصْرِيفٍ و جیاورکردن و ناردنی اَلرَّيْحِ بایه کان ءَايَتٌ چهنده ها به لگه و نیشانه ی گهوره

لِقَوْمٍ بۆقهومی يَعْقِلُونَ تیبگه ن و پیبگه ن (۵) تِلْكَ ثَوه ءَايَتٌ چهنده ها به لگه و نیشانه ی گهوره ی اَللَّهُ خُودَا یه

تَتْلُوهَا ده خوئینه وه و به دواى یه کداده هیئین عَلَیْكَ له سه رت ، به سه رت ، لۆسه رت بِالْحَقِّ به حق و راستی و ره وایی فَبَآيٍ جا به کام حَدِيثُ قِسان

بَعْدَ له دواى اَللَّهُ خُودَا وَءَايَتِيهِ و نیشانه گهوره کانی ئه و يُؤْمِنُونَ بروا دین (۶) وَيَلَّ ئاگر و قوربه سه ری لِكُلِّ بۆ هه موو

اَفَاكِ زۆر درۆه له به ستی اَتَمِّ زۆر تاوانکار (۷) يَسْمَعُ ئه بیستی ءَايَتِ ئایه ته کانی قورئانی اَللَّهُ خُودَا تَتْلٰی که ده خوئیندرتیه وه

عَلَيْهِ به سه ری ، له سه ری ثُمَّ پاشان یَصِرْ پیداغری ده کات مُسْتَكْبِرًا به خۆزلزانی کَانَ هه روه ک لَمْ هه رگیز- يَسْمَعَهَا (-نه) بییستی

فَبَشِّرْهُ جا مزگینی پییده بِعَذَابٍ به عه زاب و ئه شکه نجه یه کی اَلِيمِ زۆر به ژان و ئازار (۸) وَاِذَا وئه گهر عِلْمِ بزانی مِنْ لَه

ءَايَتِنَا ئایه ته کانمان (به لگه و نیشانه و موعجزات) شَيْءًا شتَى اَتَّخَذَهَا ئه یکاته هُزُوا گالته پیکراو اُولٰٓئِكَ ئه وان لَّهُمْ بۆیان (ههیه)

عَذَابٌ عه زاب وئه شکه نجه ییکی مُهَيِّنٌ بیسواکه ر (۹) مَنْ و له وِرَائِهِمْ دووای ئه وان (ههیه) جَهَنَّمَ دۆزه خی وَلَايُغْنِي و سوودنا به خشی

عَنْهُمْ يَنْبِیانَ مَا تَعْبُدُ کَسْبُوا بَدَدِستیان هیناوه شَيْئًا هِیچ شَتِیْ وَلَا مَا وَ نَه تَعْبُدُی اَتَّخَذُوا دِیاریانکردوه و دایانناوه مِنْ لَه دُون غهیری اَللهُ خُودا

اَوَّلِیَاءَ وَ هک دُوست و پشتیوان وَ لَهُمْ وَ بَیْآن ههیه ، ههیانه عَذَاب عَزَاب وَ تَشْکَه نجهیه کی عَظِیم زُور گهوره و مهزن (۱۰) هَذَا تَعْبُدِیه

هُدًى هیدایهت و ینموونی وَالَّذِینَ وَ تَعْبُدِیه کَفَرُوا کُوفریانکرد و بَیْ بَرَوابوون بَیْآنِت به تاییه تکانی رَیِّهم پهرهردگاریان لَهُمْ بَیْآن (ههیه)

عَذَاب عَزَاب وَ تَشْکَه نجهیه ک مِنْ لَه رَجَز عَزَابِ پِیسی اَلِیم زُور به ژان و نازار (۱۱) اَللهُ خُودا یه الَّذِی تَعْبُدِیه

سَخَّر رَه خساندوویه تی و دایناوه له خزمهت لَكُمْ بَیْآن اَلْبَحْر دهریاکان لَتَجْرِي تَا گوزهریکا اَلْفَلَک کَشْتِی فِیه تیایدا بِأَمْرِه به فهرمانی تَعْبُدِیه

وَلَتَبْتَغُوا وَ بخوازن مِنْ لَه فَضْلِه زیده به خَشْشِی وی وَلَعَلَّكُمْ وَ به تَکو تِیوه تَشْكُرُونَ سوپاسگوزاری بکهن (۱۲)

وَسَخَّر وَ رَه خساندوویه تی و دایناوه له خزمهت لَكُمْ بَیْآن مَا فِی لَه ، لَه ناو اَلْاَسْمَوَات ناسمانه کان وَمَا تَعْبُدِیه فِی لَه ، لَه ناو اَلْاَرْض زهوی

جَمِیعًا هه مووی مِّنْهُ لَهویه وهیه اِنَّ به دُنْیایی فِی لَه ، لَه ناو ذَلِكَ تَعْبُدِیه نِشانهی زُور گهوره و مهزن (ههیه) لِقَوْم بَقَعَه وی

يَتَفَكَّرُونَ بیریکه نه وه (۱۳) قُلْ لِلَّذِینَ بُو تَعْبُدِیه (کهس) انه ی اَمَنُوا بَرَوایان هینا یَغْفِرُوا ببورن لِلَّذِینَ لَه تَعْبُدِیه لَایْرَجُونَ هیوایان نیه به

اَیَّام رُؤْزانی اَللهُ خُودا لِيَجْزِي تَا جه زابداته وه قَوْمًا قَهومیکی بَمَا به وهی کَانُوا پِیْشان یُکَسِبُونَ دهیانکردو و به دهستیان دهینا (۱۴)

مَنْ هه رکه سی عَمِل بکا صَالِحًا کاری چاک و به چاکی فَلِنَفْسِه تَعْبُدِیه بُوخوی وَمَنْ تَعْبُدِیه اَسَاء خراپه کاری کردوه فَعَلِیًا تَعْبُدِیه بار به سه ر خوی

ثُمَّ پاشان اِلَیْ بُو ، بُولَی رَبِّكُمْ پهرهردیگارتان تُرْجَعُونَ ده گیرد رینه وه (۱۵) وَلَقَدْ وَ به دُنْیایی اَتَيْنَا دامان به بَنِي رُوْلَه و هُوَی

اِسْرَآءِیل پِیغه مبه ر یه عقووب (واته جوله که کان) اَلْکِتَاب نامه و نوسراو (ه ناسمانیه کان) وَالْحُکْم حوکم ، ده سه لات ، حیکمهت ، فهرمانه وی

وَالنُّبُوَّة وَ پِیغه مبه رایه تی وَ رَزَقْنَهُمْ وَ پیمان دان له رِزق و رُوزی مِّنْ لَه اَلطَّيِّبَت خُوش و پاکه کان وَ فَضَّلْنَهُمْ وَ هه تمانبژاردن عَلَی به سه ر

اَلْعَالَمِین جیهانیان (۱۶) وَ اَتَيْنَهُمْ وَ پیمان دان یَنْتَب به لَگه رُون و ناسکرکان مِّنْ لَه اَلْاَمْر فهرمایشت و کاره کان مَا جَا

اَخْتَلَفُوا تَعْبُدِیه نه گونجاو و ناکوک نه بوون اِلَّا مه گهر مِّنْ لَه بَعْد دَوای مَا جَاءَهُمْ تَعْبُدِیه بَیْآن هات اَلْعِلْم زانین و زانست

بَغْيًا وَ هک ده سندرژژی و سته مکاری یَبْنَهُمْ نیوانیان اِنَّ به دُنْیایی رَبِّک پهرهردیگارت یَقْضِي دادوهی ده کات له یَبْنَهُمْ نیوانیان یَوْم رُوزی

الْقِيَمَةَ قِيَامَةً (ههلسانهوه لهگۆرهکان و بهپاوهستان له مهیدانی مهحشر) فِيمَا لَهْوَى كَانُوا ئەوان پێشان فیه تیایدا يَحْتَلِفُونَ ناتەبهیان دهکرد

(۱۷) ثُمَّ بِإِشَان جَعَلْنَاكَ تَوْمَانًا دَانَا عَلَى لَهسەر شَرِيعَةً شهريعت و بهرنامهیهک بۆ ژین و دین مِّن لَّهِ الْأَمْرَ فهرماشت و کارهکان

فَاتَّبَعَهَا ئَيْتَر شۆنێ بکهوه وَلَا تَتَّبِعْ و مهکهوه دواى أَهْوَاءَ ئارهزوبازى الَّذِينَ ئەوانهى لَا يَعْلَمُونَ نازانن و نهفامن (۱۸) إِنَّهُمْ بهدڤنیاپی ئەوان

لَنْ يَغْنُوا ههركیز بپنیازی نهبهخشن عَنْكَ بهتۆ مِّن لَّه راسټ اللَّهُ خُودَا شَيْئًا به هیچ شتێ وَإِنَّ و بهدڤنیاپی الظَّالِمِينَ ستهمکارهکان

بَعْضُهُمْ ههنديکیان أَوْلِيَاءَ دۆست و پشتیوان بَعْضُ ههنديکن وَاللَّهُ و خُودَا وَلِيٌّ دۆست و پشتیوانی الْمُتَّقِينَ لهخودا ترس و پارێزکارهکانه (۱۹)

هَذَا ئەوهیه بَصِيرٌ رۆشهنگهروه گهلیکه لِلنَّاسِ بۆ خهلك وَهُدًى و هیدایهت و رێنموونی وَرَحْمَةً و بهزهپی و میهرهبانیه لِقَوْمٍ بۆقهومی

يُوقِنُونَ یهقینیان ههپی (۲۰) أَمْ يَنْ حَسِبَ وایان زانیوه الَّذِينَ ئەوانهى أَجْتَرَحُوا بهههولدانه کردوویانه أَلَسَيِّئَاتٍ خراپهکان أَنْ كَه

تَجْعَلَهُمْ وایان لیبکهیین وهك كَالَّذِينَ ئەو(كهس) انهى ءَامَنُوا برۆیان هیناوه وَعَمِلُوا و کردوویانه الصَّالِحَاتِ کارو کردهوه چاکهکان

سَوَاءً ههروهک یهک (ب) حَيَّاهُمْ ژین وَمَمَاتُهُمْ و مردنیان سَاءَ ئای كه خراپ و ههلهیه مَا يَحْكُمُونَ ئەوحوکم و بریارهى دهیدهن (۲۱)

وَخَلَقَ و بهدهیناوه و دروستیکردوه اللَّهُ (خودا) أَلْسَمَوَاتٍ ئاسمانهکان وَالْأَرْضِ و زهوى بِالْحَقِّ به حق و راستی و رهوایی

وَلَتُجْزَى و تا پاداشت و سزا بدریتتهوه كُلِّ ههموو نَفْسٍ كهس و نهفسێك بِمَا بهوهى كَسَبَتْ بهدهستی خستوهوَهُمْ و ئەوان

لَا يُظْلَمُونَ ستهمیان لیناکرئ (۲۲) أَفَرَأَيْتَ ئایا بینبوته مَن ئەوهى اتَّخَذَ - إِلَهَهُ -- هَوْنَهُ ههز و ههواى خوى (-کردوه به --خوداى خوى)

وَأَضَلَّهُ و- اللَّهُ خودا (گومراویکرد) عَلَى سههرهراى عِلْمٍ زانین و زانست و زانیارییهک وَخَتَمَ و مۆرى نا و خهتمی کرد عَلَى لَهسەر سَمْعِهِ بیستنی

وَقَلْبِهِ و دڤی وَجَعَلَ و دایناوه عَلَى لَهسەر بَصَرِهِ بینایی غَشَوَةَ پهرده و تارماییك فَمَنْ جَا كَ یهیدییه رێنمونی دهكات مِّن لَّهِ بَعْدَ دواى

اللَّهُ خُودَا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ئایا بهرناکهنهوه و پهند وهرناگرن (۲۳) وَقَالُوا وگوتیان مَا هِيَ ههچ نیه إِلَّا تهنه حَيَاتُنَا زيانى الدُّنْيَا دوونیاامانه

مُوتَ دهمرین وَنَحْيَا و دهژیین وَمَا و - يَهْلِكُنَا لهناومان(-نا) بات إِلَّا شتێ جگهله الدَّهْرَ زهمانه وَمَا ونيه هُم بۆیان ، بۆئهن بَذَلِكَ بهوه

مِنْ (ههچ) عِلْمٍ زانست و زانیارییهک إِنْ ناکهن هُم ئەوان إِلَّا شتێ جگهله يَظُنُّونَ گوماننبردن (۲۴) وَإِذَا وَكاتى تَبْلَى دهخویندریتتهوه

عَلَيْهِمْ بهسهریان ، بۆ سهریان ، لهسهریان **ءَايْتُنَا** ئایهتهکانمان **يَنْتَبِ** ههمووی رۆن و ئاشکران **مَا** نه **كَانَ** بوو **حُجَّتُهُمْ** بهنگه و قسهکردنی

إِلَّا تهنها ، بهدهرلهوهی **أَنْ** که **قَالُوا** گوتهیان **أَمْثُوا** دهبین **بِأَبَائِنَا** باوک و باپیرانمان **إِنْ** ئهگهر **كُنْتُمْ** ئیوه- **صَادِقِينَ** راستگو (-بووبن) **(۲۵)**

قُلْ بلی **اللَّهُ** خودا **يُحْيِيكُمْ** زیندووتان دهکاتهوه **ثُمَّ** پاشان **يُمِيتُكُمْ** دهتانهمری **ثُمَّ** پاشان **يَجْعَلُكُمْ** کوتهان دهکاتهوه **إِلَى** بۆ **يَوْمٍ** رۆژی

الْقِيَمَةِ قیامهت (ههلسانهوه لهگۆرپهکان و بهپاوهستان له مهیدانی مهحشره) **لَارِيبَ** بچوکتیرین گومان نیه **فِيهِ** تیایدا **وَلَكِنْ** بهلام **أَكْثَرُ** زۆربهی

النَّاسِ خهک **لَا يَعْلَمُونَ** نازانن **(۲۶)** **وَلِلَّهِ** ههموو هی خودایه **مُلْكٌ** خاوهنداری و پادشایی **السَّمَوَاتِ** ئاسمانهکان **وَالْأَرْضِ** و زهوی

وَيَوْمٍ و ئهو رۆژهی **تَقُومُ** دادیت و ههلهدهستی **السَّاعَةِ** رۆژی قیامهت **يَوْمَئِذٍ** ئه ورۆژه **يَخْسَرُ** خهسارهتمههه **دَهَبِ** **الْمُبِطْلُونَ** ناحهقان و پرووپوچ بیژان

(۲۷) **وَتَرَى** و دهبینی **كُلَّ** ههموو **أُمَّةٍ** ئوممهت و گهلیک **جَانِيَةً** لهسه رچۆکان دانیشتووه **كُلَّ** ههموو **أُمَّةٍ** ئوممهت و گهلیک

تَدْعَى بانگدهکری **إِلَى** بۆ ، بۆلای **كِتَابَهَا** کیتاب و نامه ی کردارهکانیان **الْيَوْمِ** ئیمرو **تُجْزَوْنَ** سزادهدرتین و پاداشت دهدرینهوه بهوهی

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ پێشان دهتانهکرد **(۲۸)** **هَذَا** ئهوهیه **كِتَابُنَا** تینووس و نو سراوی ئیمه **يَنْطِقُ** بهدهنگ دی **عَلَيْكُمْ** لهسهرتان

بِالْحَقِّ به حهق و راستی و رهوایی **إِنَّا** به راستی ئیمه **كُنَّا** پێشان **نَسْتَنْسِخُ** له بهرمانده گرتیهوه و وینهمانده گرت **مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ** ئهوهی ئیوه دهتانهکرد

(۲۹) **فَأَمَّا** جا **الَّذِينَ** ئهو (کهس) انه ی **ءَامَنُوا** بروایان هینا **وَعَمِلُوا** و کردوویانه **الصَّالِحَاتِ** کارو کردهوه چاکهکان **فِيَدْخُلُهُمْ** ئهوه-

رَبُّهُمْ پهروهردگاریان (-دهیانخاته) **فِي** ناو **رَحْمَتِهِ** میهره بانی خو ی (بهههشت) **ذَلِكَ** ئهویان **هُوَ** (به راستی) **الْفَوْزُ** بردنهوهی **الْمُبِينِ** رۆن و ئاشکرایه

(۳۰) **وَأَمَّا** و ههچی **الَّذِينَ** ئهوانه ی **كَفَرُوا** کوفریان کردو بروایان نه هینا **أَفَلَمْ** تگن **تَكُنْ** ئهوه نه بوو **ءَايَتِي** ئایهتهکانم **تُتْلَى** دهخوێندرایهوه

عَلَيْكُمْ بهسهرتان ، لهسهرتان **فَأَسْتَكْبَرْتُمْ** نیت **وَكُنْتُمْ** و...بوون **قَوْمًا** قهومی **مُجْرِمِينَ** تاوانبار (-بوون) **(۳۱)** **وَإِذَا** وئهگهر **قِيلَ** گوتهرا

إِنَّ بهدنیایی **وَعَدَ** به ئینی **اللَّهُ** خودا **حَقَّ** ههق و راسته **وَالسَّاعَةِ** و رۆژی قیامهت **لَارِيبَ** بچوکتیرین گومان نیه **فِيهَا** تیایدا **قَلْتُمْ** گوتهان **مَا** ئیمه نا

نَدْرِي (نا) زانین **مَا** **السَّاعَةِ** چیهی رۆژی قیامهت **إِنْ** - **نَظُنُّ** گومان (-نا) کهین **إِلَّا** جگهله **ظَنًّا** گومانیک **وَمَا** - **نَحْنُ** ئیمه

مُسْتَقِئِينَ یهقین و دنیایمان (نیه) **(۳۲)** **وَبَدَأَ** و ده رکهوت **لَهُمْ** بۆیان **سَيِّئَاتِ** خرابهکانی **مَا** **عَمِلُوا** ئهوهی کردیبیان **وَحَاقَ** و گیربوو **بِهِمْ** لێیان

مَا تَهْوَى كَانُوا نَهْوَانِ بِهٖ - يَسْتَرْضُونَ گهمه و گالته یان ده کرد (-یی) (۳۳) وَقِيلَ وَ گوترا اَلْيَوْمَ نِيْمِرُوْ

نَسْكُكُمْ به جیتان ده هیلین و له بیرتان ده کهین کَا هه رچوڤ نَسِیمُ له بیرتان کرد لِقَاءَ پینک گه یشتی یَوْمُکُمْ رۆژه که تان هَذَا ئه وهیه وَمَا لَکُمْ و ما لتان

النَّارِ نَّارٌ وَمَا وَنِيهِ لَكُمْ بَوْتَانِ مِّنْ (هَيْج) نَّصْرِينِ يَارْمَةُ تِيدَهُرُ وَ سَهْرُ خِرَانِيكَ (٣٤) ذَالِكُمْ تَهْوِيَانِ بِأَنْتُمْ بَه (هَوَى) تَهْوَى أَخَذْتُمْ -

ءَايَت نایه‌ته‌کافی قورئان ، نیشانه‌گه‌وره‌کان ، موعی‌زاتی **الله** خوداتان (-کردبوهه) **هَزُو** گالته‌جاری **وَعَزَّتُمْ** و فریوی دان **الْحَيَوةَ** ژیانی **الدُّنْيَا** دنیا

فَالْيَوْمَ جَا ئِيْمِرُوْا لَا يُخْرَجُوْنَ دەرناخرین مِّنْهَا لَهُوْیْ وَلَا هُمْ وَ نَه تَه وانیش یُسْتَعْبَدُوْنَ گله بیان لیده کری (۳۵) فِلَلّٰهُ بُوْ خودایه

اَلْحَمْدُ هه‌رچی سوپاس و ستایشه رَبّ پهلوه‌دیگار و خاوه‌نی السَّمَوَاتِ ئاسمانه‌کان وَرَبّ و خاوه‌ن و په‌روه‌ردگاری الْأَرْضِ زهوی

رَبِّ پوره‌ردیگار و خاوه‌نی **الْعٰلَمِیْنَ** جیهانیان (۳۶) وَلَهُ هَر هِی تَه‌وه **الْکَبِیْرَیَّآ** گه‌وره‌یی و به‌ریزی **فِیْ** له **السَّمَوٰتِ** ئاسمانه‌کان

وَالْأَرْضُ وَرَبُّهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ ۝ ئِهوپه‌ری ده‌سه‌ل‌تداری بالاده‌ست (ناوێکی خودای پیرۆزه) الْحَكِيم ۝ دانا و ته‌واو کاربه‌جیی (٣٧)